

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten a 2020. január 8. és 2020. január 20. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 3 rb. hivatalos személyként elkövetett zsarolás büntette és más bűncselekmény miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. április 23. napján kihirdetett 42.Kb.134/2018/11. ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

A 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel pénzbüntetés összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

- [1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. április 23. napján kihirdetett 42.Kb.134/2018/11. számú ítéletében ... vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő hivatalos személyként elkövetett zsarolás büntetében, valamint a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért -halmazati büntetésül- 6 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 6 évi közügyektől eltiltásra, 50 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre, valamint 24.000,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetést meg nem fizetésére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 2160,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.
- [2] A tárgyaláson a katonai ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása végett, míg a vádlott enyhítésért, a védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa eljár még **V.V. tanú** I.r. vádlottal szemben. A 2018. november 29. napján megtartott előkészítő ülésen a 42.Kb.134/2018/5. számú ítéletével **V.V. tanú**

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében. Ezért 120. napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet -jogorvoslat hiányában- **V.V. tanú** II.r. vádlottal szemben 2018. november 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

- [4] A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan, logikai hibától mentesen állapította meg a tényállást és ... vádlott bűnösségének megállapítása, továbbá a cselekmény jogi minősítése is helyes. Álláspontja szerint azonban a büntetés kiszabása során nem értékelte megfelelően a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyát, valamint a súlyosító és enyhítő körülményeket. Ennek során kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor úgy ítélte meg, hogy a büntetlen előélet nem vehető figyelembe enyhítő körülményként, azonban túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülmények közül a pozitív előjárói jellemzésnek, illetve a szolgálati viszony megszűnésének, hiszen a megállapított tényállás szerint a vádlott a szolgálati gépkocsi jogosulatlan használatával, a rendőri jellegének kihasználásával követte el a terhére rótt bűncselekményeket. Ebből következően a vádlott jellemzése nyilvánvalóan csak ezen cselekmények ismeretének hiányában lehetett pozitív, az nem a valós képet tükrözi. Ehhez képest a vádlott terhére kell értékelni a többszörös halmazatot, a sorozat jellegű elkövetést, illetőleg hogy kiemelt rendőri egység tagjaként követte el a bűncselekményeket. Utalt arra, hogy az irányadó középérték hét év szabadságvesztés. Mindezekre figyelemmel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottat hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetésre, ezzel összhangban hosszabb tartamú közügyektől eltiltásra ítélje, illetve a pénzbüntetés napi tételének számát is súlyosítsa.
- [5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.617/2019/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabási körülményeket alapvetően helyesen értékelte. A cselekmény jelentős tárgyi súlya miatt azonban a két évet el sem érő időmúlás a vádlott javára nagyobb mértékben nem vehető figyelembe. Ugyanakkor a vádlott terhére kell értékelni a sorozat jellegű elkövetést, valamint azt, hogy rendőrként olyan cselekményeket valósított meg, amelyek megakadályozása hivatali kötelessége lett volna. Ezzel a rendőri testület (TEK) tekintélyét súlyosan sértette. Mindezek alapján érvelése szerint a börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést a középértéket meghaladó módon súlyosítani kell, emellett a vádlottal szemben a Btk. 61. § és 62. § alapján helyesen alkalmazott közügyektől eltiltás tartamát a főbüntetéssel arányosan emelni szükséges. Kifejtette, hogy a kiemelkedő társadalomra veszélyesség miatt a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján egyébként helyesen alkalmazott pénzbüntetés napi tételszámát szintén jelentősen súlyosítani kell. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatását indítványozta azzal, hogy a másodfokú katonai tanács azt egyebekben hagyja helyben.
- [6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség utóbb csatolta, a BF.617/2019/5. számú átiratát amelyben a korábbi átiratában foglaltakat kiegészítette azzal, hogy álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítélete 10. oldalának 4., 5., és 6. pontjában írt indokolása törvénysértő. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtett szubjektív, a büntetőjogi főkérdések szempontjából irreleváns körülmények nem szolgálhatnak a bíróság ítélezésének alapjául. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hivatkozott részét változtassa meg oly módon, hogy az indokolás 10. oldalának 4., 5., és 6. ponttal jelölt részeit mellőzze.

- [7] A vádlott védője előterjesztette a fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő és megalapozatlan, az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, és egyoldalúan végezte mérlegelő tevékenységét. Érvelése szerint a vádlott mindvégig következetesen tagadta a bűnösségét és életszerű indokát adta annak, hogy miért ismerhették fel a tárgyaláson is meghallgatott tanúk. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság az 1. és 2. vádpont vonatkozásában a tanúk által előadottakat fogadta el, azonban ennek nem adta indokát. A 3. ítéleti tényállással kapcsolatban sérelmezte, hogy védői indítvány ellenére az előkészítő ülésen beismerő nyilatkozatot tevő II.r. vádlottat nem hallgatta ki tanúként és nem is szembesítette a vádlottal, ami azonban álláspontja szerint a tényállás tisztázása érdekében nélkülözhetetlen. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem juthatott kétséget kizáró bizonyossághoz a vádlott bűnösségét illetően, ezért a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására jogszabálysértő módon került sor. Mindezekre figyelemmel elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.
- [8] Az ügyész a másodfokú tárgyaláson tartott perbeszédében az ügyészi átiratokban foglaltakat maradéktalanul fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége alapos, az ennek alapján hozott ítéleti tényállás 3. pontját azonban helyesbíteni szükséges azzal, hogy „... I.r. vádlott utasítására **V.V. tanú** pe. nem 20.5000,- Ft -ot hanem 20.500,- forintot tett a szolgálati gépkocsi bal első kereke mellé, amit I.r. vádlott eltett.” A tényállás ezen túlmenően a vádlott személyi körülményei tekintetében bekövetkezett változások miatt szorul kiegészítésre. Álláspontja szerint a helyesbített, illetőleg kiegészített tényállás megalapozott, a másodfokú katonai tanács által lefolytatott bizonyítási eljárás sem eredményezheti az elsőfokú ítéletben megállapítottól eltérő tényállás megállapítását. A felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet, tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak a megállapított tényállás felülmérlegelését célozzák, amire törvényes lehetőség nincs. Érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács a megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette a vádlott terhére rótt cselekményeket is. Álláspontja szerint a jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények többszörös halmazata miatt a középértéket el sem érő tartamú szabadságvesztést és a pénzbüntetés napi tételeinek számát súlyosítani kell.
- [9] A védő a perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat, valamint az elsőfokú eljárás során előadott perbeszédben elmondottakat minden tekintetben fenntartotta. Megismételte, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás megalapozatlan, továbbá a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.
- [10] A vádlott az utolsó szó jogán összefoglalta az eljárás során előterjesztett védekezését. Megismételte, hogy az 1. tényállási pontban írtakkal szemben Sz. G.-ral nem találkozott. Elmondta, hogy a 2. tényállásban írt esetről jelen volt, de egy közlekedési konfliktus miatt vonta intézkedés alá a 3. számú tanút és a társaságában lévő ismeretlen személyazonosságú férfit. Azt azonban kategorikusan tagadta, hogy pénzt kért, vagy fogadott el bármelyikőjüktől. A 3. tényállás vonatkozásában azt adta elő, hogy **V.V. tanút** az őt veszélyeztető közlekedési magatartása miatt vonta intézkedés alá, azonban pénzt tőle sem kért és nem is fogadott el. Hangsúlyozta, hogy a korrupciót mindig megvetette. Kérte felmentését mivel nem követett el semmit.
- [11] Az ügyész, a vádlott és a védője által bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján

teljes terjedelmében felülbírált.

- [12] A vádlott felmentésére irányuló fellebbezéseket a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.
- [13] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút (Be.608.§ (1) bekezdés a)-f) pont), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be.609.§ (1), (2) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatot kizárná.
- [14] Az elsőbíróság az előkészítő ülés menetére vonatkozó, a Be. 502. §-ban rögzített eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta, az előkészítő ülésen elhangzott figyelmeztetések mindenben megfeleltek a Be. 502. § (3) bekezdésében rögzítetteknek. Nem tévedett, amikor a büntetőjogi felelősségét elismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó **V.V. tanú** beismerő vallomását elfogadta, e körben hozott végzése törvényes. Helyesen járt el akkor is, amikor - figyelemmel arra, hogy ... I.r. vádlott nem ismerte el a bűnösségét és a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le - a Be. 503. §-a alapján tárgyaláson határozott a büntetőjogi felelőssége kérdésében. A tárgyaláson a vádlott és a tanúk felé elhangzott figyelmeztetések is törvényesek voltak.
- [15] Az elsőfokú katonai tanács a perrendszerűen lefolytatott eljárásában a bizonyítási eljárást perrendszerűen lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette.
- [16] Kihallgatta a vádlottat, aki érdemi védekezést terjesztett elő. Ennek lényege, hogy az 1. tényállási pontban írtakkal szemben Sz. G.-ral nem találkozott, míg a 2. és 3. tényállási ponttal kapcsolatban elismerte, hogy szolgálaton kívül közlekedései szabálytalanság miatt valóban felelősségre vonta az elkövetőket, de állította, hogy pénzt nem kért és nem is fogadott el tőlük. Hivatkozott arra is, hogy a tanúk állításával szemben a szolgálati igazolványát nem hordta soha a nyakában, valamint hogy korábban többször is a prostituáltak ügyfele volt azon a helyszínen, ezért azok összebeszéltek ellene és bosszúból feljelentették őt.
- [17] Az elsőfokú katonai tanács a vádlott védekezésének ellenőrzésére kihallgatta a 3. számú tanút, Sz.G.-t, K. A.t, L.D.-t, akik a nyomozás során tett és a vádlottat terhelő vallomásaikat következetesen fenntartották. Az elsőfokú bíróság ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, többek között a rendőri jelentéseket, a Nemzeti Védelmi Szolgálat feljelentését és annak mellékleteit, a használatban lévő és rendőrségi jelzés nélküli szolgálati gépjárművekről készült ORFK kimutatást, a cellainformációkat.
- [18] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor **V.V.** tanúkénti kihallgatására irányuló védői bizonyítási indítványt elutasította, arra figyelemmel, hogy az előkészítő ülésen bűnösségét elismerte. A másodfokú bíróság jogi álláspontja szerint a váddal egyezően tett beismerő nyilatkozat értelemszerűen nem pótolhatja a kihallgatása során tett esetleges vallomását. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú katonai tanács a bizonyítás hiányosságát pótolta és tárgyalásra tért át. Tanúként hallgatta ki **V.V.** -ot, aki egyebekben mentességi jogára, valamint a hamis tanúzás törvényi következményére történt figyelmeztetést követően következetesen fenntartotta a vádlottat terhelő vallomását.
- [19] Az elsőfokú katonai tanács tehát az ügyben egy kivétellel a releváns és törvényesen beszerezett bizonyítékokat vizsgálat tárgyává tette, azokat egyenként és összességükben is értékelte. Indokolási kötelezettségének is kellő mértékben, a logika szabályainak megfelelően eleget tett. Bizonyíték értékelő tevékenységéről az ítélet 6. oldal közepétől a 7. oldal utolsó előtti bekezdéséig adott

számot. Logikus és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, azt mely bizonyítékok cáfolják. A védői kifogásra reagálva a másodfokú katonai tanács megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság a nem kizárólag a tanúvallomásokra alapította a tényállását. A közvetlen bizonyítékok mellett a közvetett bizonyítékokat (cellainformációk, jelentések, gépjármű kimutatások) is értékelési körébe vonta, melyek a közvetlen bizonyítékokat, értve ez alatt a tanúvallomásokat, egyértelműen alátámasztották. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a saját védekezése alapján sem elfogadható a vádlottnak a személyével, illetve a TEK-kel kapcsolatos összeesküvéselméletre való hivatkozása. Azt ugyanis maga sem vitatta, hogy korábban nem találkozott **V.V. tanúval**, nem ismerték egymást. Amennyiben pedig védekezése szerint a 3. tényállásban írt esemény során nem intézkedett **V.V. tanúval** szemben, és a TEK-es igazolványát sem mutatta fel, a rendőri jelzés nélküli szolgálati gépkocsija alapján nem is tudta volna **V.V. tanú** TEK-esként beazonosítani őt.

- [20] Az elsőfokú bíróság az ítélet történeti tényállását mérlegelési jogkörében állapította meg és a bizonyítékokkal összhangban rögzítette ítélete 2. oldal negyedik bekezdésétől a 3. oldal harmadik bekezdéséig.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben hiányos, illetve a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja alapján -bár nyilvánvaló elírás folytán- csekély részben ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Ezért a másodfokú katonai tanács a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel-kizárólag a személyi rész tekintetében- kiegészíti az alábbiakkal:
- [22] "A vádlott a ... Zrt. által kiközvetített munkavállalóként az ... Zrt. biztonsági vezetőként dolgozik, ahol havi jövedelme 400.000,- Ft. Felesége a harmadik gyermekükkel várandós". Ezen túlmenően a 3. tényállási pontban azt rögzíti a másodfokú katonai tanács, hogy „..... utasítására **V.V. tanú** pe.- 20.000,- forint helyett tévedésből- 20.500,- forintot tett a szolgálati gépkocsi bal első kereke mellé...”
- [23] Az elsőfokú katonai tanács által megállapított és az előzőek szerint kiegészített illetve helyesbített tényállás már mindenben mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.
- [24] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő fellebbezése indokolásában új tényre nem, de új bizonyítékokra hivatkozott. Az előterjesztett bizonyítási indítványnak a másodfokú bíróság helyt adott, azonban az általa tanúként kihallgatott **V.V. tanú** vallomása folytán sem merült fel olyan új tény, amely alapján az elsőfokú bíróság által megállapítottól érdemben eltérő történeti tényállást lehetne megállapítani.
- [25] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlott által a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította. Álláspontja szerint ugyanis a Terrorelhárítási Központi Műveleti Igazgatóságának megkeresése annak tárgyában, hogy a rendőri igazolványt az állomány tagjai nyakban hordták-e, illetve hogy jogszerű volt-e, hogy a vádlott szolgálati felszerelése nem volt a szolgálati gépkocsiban a 3. tényállásban rögzített cselekmény időpontjában, nem eredményezne olyan többlet információt, mely alkalmas lenne eltérő tényállás megállapítására.

- [26] A másodfokú katonai tanács azonban egyetértett a Fellebbviteli Főügyészség átiratának kiegészítésében írtakkal. Az elsőfokú bíróság az indokolás körében, az ítélet 10. oldalán pontokba szedve mutatott rá olyan körülményekre, amelyeket a büntetés kiszabása kapcsán figyelembe vett. Ennek során a 4., 5. és 6. pontokba szedve a vádlott cselekményeit elősegítő jogalkotói hiányosságot rótt fel, továbbá a katonai ügyészségek megszüntetése okán az ügyészi törvényességi ellenőrzés elmaradásával, valamint a Terrorelhárítási Központ szolgálati tevékenységével, az alkalmazottak bérezésével, gépkocsi használati gyakorlatával kapcsolatosan foglalt állás és a Belügyminisztérium felé ügyészi szignalizáció alkalmazását javasolta. Mindez a másodfokú bíróság álláspontja szerint az eljárás tárgyát képező ügghöz nem tartozik, és különösen nem tartozik a büntetőügyben eljáró bíróság kompetenciájába. Nem felel meg a Be.561.§ (3) bekezdésében az ítélet indokolását meghatározó tartalmi követelményeknek.
- [27] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ezért a fent jelzett részben törvénysértő. A bűnösség kérdésében való döntés ugyanis kizárólag a büntetőjogi vonatkozásban relevanciával bíró tények mentén történhet. A büntetőjogi főkérdések szempontjából irreleváns körülményeknek, mint jelen esetben a büntetőjogi főkérdésektől független, szubjektív véleményének nincs helye a bűnösség kérdésében való döntés meghozatalakor. Erre tekintettel a másodfokú katonai tanács az ítélet 10. oldal 4., 5. és 6. pontjaiban foglaltakat kirekeszti az ítélet indokolásából.
- [28] Ezen túlmenően azonban rögzíti, hogy a tényállás megállapítása, valamint a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége, így a releváns bizonyítékok újraértékelése útján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülmérlegelésére és azon keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés a Be.591.§ (1) és a Be.593.§ (2) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.
- [29] Az elsőfokú katonai tanács a megállapított tényállás alapján okszerű következtetést vont le a vádlott elkövetéskori tudattartalmára és azon keresztül bűnösségére is és törvényesen minősítette az elbírált 3 rb. vagyon elleni erőszakos és 1 rb. korrupciós cselekményeit. A másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítélete 8. oldal ötödik bekezdésétől a 9. oldal kilencedik bekezdéséig kifejtett jogi álláspontjával egyetértett. A hivatalos személy vádlott azzal a magatartással, hogy jogtalan haszonszerzés céljából, fenyegetéssel kényszerítette az 1. és 2. tényállásban jelzett három sértettet pénz átadására, a sértettek számához igazodóan 3 rendbeli, a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő hivatalos személyként elkövetett zsarolás büntetettét valósította meg.
- [30] A jogi indokolással kapcsolatban a másodfokú katonai tanács rámutat továbbá arra, hogy a zsarolás megvalósításához elegendő bármilyen csekély mértékű erőszak alkalmazása, ha adott helyzetben alkalmas arra, hogy a sértettet szabad akaratával ellentétes magatartásra vagy annak eltérésére kényszerítse. A BH 2005.379. számú eseti döntésben is kimunkált irányadó ítélkezési gyakorlat alapján a zsarolási fenyegetés megállapítható akkor is, ha az elkövető jogszerű intézkedés foganatosítását helyezi kilátásba arra az esetre, ha a sértett a követelésének nem tesz eleget. Egy megindított szabálysértési eljárás pedig számos hátránnyal járhat még az eljárás alá vont személy ártatlanságának tisztázása esetén is, így az ezzel való fenyegetés nyilvánvalóan félelmet kelthetett a sértettekben.

- [31] Ezen túlmenően a vádlott azzal a 3. tényállásban írt magatartásával, hogy közlekedési szabálysértés miatt intézkedés alá vonta **V.V. tanú** pe-t, amelynek során a működésével kapcsolatban kért jogtalan előnyt, és a jogtalan előnyért hivatali kötelességét megszegve nem tett feljelentést a közlekedési szabálysértést elkövetővel szemben, 1 rb. a Btk.294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét valósította meg.
- [32] A kiszabott büntetések enyhítésére irányuló fellebbezések nem alaposak, míg a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés részben megalapozott.
- [33] A bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen tárta fel az elsőfokú katonai tanács. ... vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy jelenleg két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, illetőleg feleségével harmadik gyermeküket várják, valamint javára kell értékelní az elsőfokú határozat kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlást is.
- [34] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok maradéktalan elérése végett a vádlottal szemben a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. A szabadságvesztés mértékének meghatározásakor szem előtt kell tartani, hogy a vádlott terhére 4, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény volt megállapítható, így a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján a büntetés kiszabása során irányadó középérték 7 év. Hangsúlyozza a másodfokú katonai tanács, hogy ez csak irányadó mérték, a bűnösségi körülményektől függően ettől a bíróság nyilvánvalóan eltérhet. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a felsorolt további enyhítő körülményekre tekintettel semmiképpen nem indokolt a kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítása, ugyanakkor a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérése ennél enyhébb tartamú börtönbüntetés kiszabásával nem lehetséges. Az elkövetés körülményeire figyelemmel mind a speciális, mind pedig a generális prevenciók célok eléréséhez szükséges, de egyben elegendő is a 6 évi a szabadságvesztés kiszabása a vádlottal szemben, ez áll arányban a terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyával. Ehhez megfelelően igazodik a közügyektől eltiltás tartama is.
- [35]azonban a pénzbüntetés súlyosítására irányuló ügyészi indítvány.
- [36] Nem tévedett az elsőfokú tanács, amikor a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt vádlottat a Btk. 50. § (2) bekezdésében írtak alapján pénzbüntetésre is ítélte. Tévedett azonban a pénzbüntetés napi tételszámának meghatározásakor. A Btk. 50. § (1) bekezdése alapján a pénzbüntetés napi tétel számát a bűncselekmény tárgyi súlyára, míg egy napi tétel összegét az elkövető vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyaira figyelemmel kell meghatározni. A Btk. 50. § (3) bekezdése szerint a pénzbüntetés legkisebb mértéke harminc, legnagyobb mértéke ötszáznegyven napi tétel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tételszámának mintegy a törvényi minimumban, 50 napban való meghatározása nem áll arányban a vádlott terhére rótt bűncselekmények jelentős tárgyi súlyával, ezért a pénzbüntetés napi tételszámát 200 napi tételre súlyosította. A vádlott családi helyzetére tekintettel azonban még a magasabb jövedelemmel rendelkező vádlott esetében is indokoltnak tartotta egy napi tétel összegét a törvényi minimumban, 1000,- Ft-ban meghatározni, annak súlyosítására nem látott törvényes indokot. Egyebekben helyesen rendelkezett az elsőfokú katonai tanács, amikor a zsarolásból eredő vagyon tekintetében a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonelkobzást rendelt el.
- [37] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

[38] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2020. január 20.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.134/2018/11. számú ítélete a rendelkező
részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2020. január 20.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: